

Europeiska unionens officiella tidning

L 394

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyrtionionde årgången

30 december 2006

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1891/2006 av den 18 december 2006 om flerårig finansiering av Europeiska sjösäkerhetsbyråns åtgärder i samband med insatser vid förorening från fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 ⁽¹⁾ .....** 1

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Europaparlamentet och rådet

2006/961/EG:

- ★ **Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 december 2006 om gränsöverskridande rörlighet inom gemenskapen i utbildningssyfte: Europeiska kvalitetsstadgan för rörlighet ⁽¹⁾ .....** 5

2006/962/EG:

- ★ **Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande .....** 10

1

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fetstil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1891/2006

av den 18 december 2006

om flerårig finansiering av Europeiska sjösäkerhetsbyråns åtgärder i samband med insatser vid förorening från fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Vissa bilaterala och regionala avtal som ingåtts mellan kuststater, t.ex. Helsingforskonventionen från 1992 och Barcelonakonventionen från 1976, föreskriver att ömsesidigt stöd skall ges i samband med förorening till följd av incidenter till sjöss.
- (2) Genom förordning (EG) nr 1406/2002 ⁽³⁾ inrättades en europeisk sjösäkerhetsbyrå (nedan kallad "byrån"), i syfte att skapa en hög, enhetlig och effektiv sjösäkerhetsnivå och en hög nivå på förhindrandet av förorening från fartyg.
- (3) Som en följd av de senaste olyckorna i gemenskapens vatten, framför allt olyckorna med oljetankarna Erika och Prestige, gavs byrån, genom förordning (EG) nr 724/2004, som ändrar förordning (EG) nr 1406/2002, nya uppgifter när det gäller förhindrande av förorening och insatser vid förorening från fartyg.
- (4) För genomförandet av dessa nya uppgifter, d.v.s. förhindrande av förorening och insatser vid förorening, antog

byråns styrelse den 22 oktober 2004 en åtgärdsplan för beredskap för och insatser vid förorening genom olja (nedan kallad "åtgärdsplanen"), som fastställer byråns verksamhet för insatser vid förorening genom olja och som syftar till att de finansiella resurser som byrån har till sitt förfogande används på ett optimalt sätt.

- (5) Byråns insatser vid förorening avser, i enlighet med åtgärdsplanen, verksamhet för information, samarbete och samordning samt framför allt operativt stöd till medlemsstaterna genom att på begäran tillhandahålla kompletterande saneringsfartyg för att bekämpa oljeföroreningar och andra typer av föroreningar, till exempel föroreningar orsakade av farliga och skadliga ämnen. Byrån bör ägna särskild uppmärksamhet åt de områden som betraktas som de mest sårbara, utan att detta skall påverka andra behövande områden.
- (6) Byråns verksamhet på detta område bör inte befria kuststaterna från ansvaret att ha lämpliga mekanismer för att bekämpa föroreningar och den bör vara förenlig med befintligt samarbete mellan medlemsstater eller mellan grupper av medlemsstater på detta område. Om det inträffar förorening till följd av incidenter till havs bör byrån bistå den eller de medlemsstater som drabbats och som skall leda arbetet med att bekämpa föroreningen.
- (7) I överensstämmelse med åtgärdsplanen kommer byrån att spela en nyckelroll för utvecklingen av ett centraliserat servicecenter för satellitbilder för övervakning, tidig varning vid förorening och identifiering av de ansvariga fartygen. Med detta nya system blir uppgifterna lättare tillgängliga och kampen mot föroreningar från fartyg mer effektiv.

⁽¹⁾ EUT C 28, 3.2.2006, s. 16.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 5 september 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 18 december 2006.

⁽³⁾ EGT L 208, 5.8.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 724/2004 (EUT L 129, 29.4.2004, s. 1).

- (8) De kompletterande resurser som skall tillhandahållas av byrån till medlemsstaterna bör ställas till förfogande genom den gemenskapsmekanism för biståndsinsatser inom räddningstjänsten, inbegripet förorening av havet till följd av olycka, som inrättats genom rådets beslut 2001/792/EG, Euratom ⁽¹⁾.
- (9) För att säkerställa att åtgärdsplanen genomförs på ett grundligt sätt och att förhindrandet av och insatserna vid förorening från fartyg stärks, genom att den nuvarande verksamheten för bekämpning av föroreningar utökas, bör byrån förses med ett livsdugligt och kostnadseffektivt system för finansiering av framför allt dess operativa stöd till medlemsstaterna.
- (10) Man måste därför, på grundval av ett flerårigt åtagande, se till att det finns lämplig finansiell säkerhet för finansieringen av byråns uppgifter i samband med insatser vid förorening och andra därmed förknippade åtgärder. Gemenskapens årliga bidrag bör fastställas i enlighet med gällande förfaranden.
- (11) De belopp som avsätts för finansieringen av insatser vid förorening bör avse åren 2007-2013, i enlighet med den nya budgetplanen.
- (12) En finansieringsram för samma period bör därför fastställas för genomförandet av åtgärdsplanen.
- (13) Den ramens belopp bör betraktas som det minimum som krävs för att genomföra de insatser för att bekämpa föroreningar från fartyg som anförtrots byrån.
- (14) I syfte att optimera tilldelningen av åtaganden och beakta eventuella förändringar i verksamheten för insatser vid förorening från fartyg måste de särskilda behoven av åtgärder kontinuerligt kontrolleras så att de årliga finansiella åtagandena kan justeras.
- (15) Byråns styrelse bör följaktligen se över budgetåtagandena, på grundval av en rapport som den verkställande direktören skall utarbeta, och föra in de ändringar av byråns budget som eventuellt behövs. Förordning (EG) nr 1406/2002 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs närmare bestämmelser för gemenskapens finansiella bidrag till Europeiska sjösäkerhetsbyråns budget för genomförandet av byråns uppgifter i samband med insatser vid förorening från fartyg och andra därmed förknippade åtgärder i enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 1406/2002.

⁽¹⁾ EGT L 297, 15.11.2001, s. 7.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *byrån*: Europeiska sjösäkerhetsbyrån, inrättad genom förordning (EG) nr 1406/2002.
- b) *regionala avtal*: Bilateral och regionala avtal mellan kuststater i syfte att ge ömsesidigt stöd i samband med förorening till följd av incidenter till sjöss.
- c) *olja*: Petroleum i varje form, däri inbegripet råolja, brännolja, oljeslam, oljeavfall och raffinerade produkter, i enlighet med Internationella konventionen om förebyggande av, behandling av och samarbete vid oljeutsläpp från 1990.
- d) *farliga och skadliga ämnen*: Andra ämnen än olja som om de tillförs den marina miljön kan utgöra en fara för människors hälsa, skada biologiska resurser och den marina florans och faunan, skada områdenas attraktionsvärde eller störa annat legitimt utnyttjande av havet, i enlighet med protokollet om beredskap för, insatser vid och samarbete vid olyckor förorsakade av farliga och skadliga ämnen 2000.

Artikel 3

Tillämpningsområde

Det finansiella bidrag från gemenskapen som avses i artikel 1 skall tilldelas byrån i syfte att finansiera åtgärder såsom dem som nämns i åtgärdsplanen och som framför allt avser

- a) information och sammanställning, analys och spridning av bästa praxis, teknik och innovationer när det gäller bekämpning av föroreningar från fartyg, såsom mekanismer för att övervaka tanktömning,
- b) samarbete och samordning genom att förse medlemsstaterna och kommissionen med tekniskt och vetenskapligt stöd inom ramen för verksamheten under de relevanta regionala avtalen,
- c) operativt stöd genom att på begäran bistå medlemsstaterna i deras insatser vid förorening i samband med oavsiktlig eller avsiktlig förorening från fartyg med kompletterande resurser som t.ex. insatsberedda saneringsfartyg och utrustning.

Artikel 4

Finansiering från gemenskapen

Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av de uppgifter som avses i artikel 3 skall för perioden 1 januari 2007 till den 31 december 2013 vara 154 000 000 EUR.

De årliga anslagen kommer att fastslås av budgetmyndigheten inom ramen för budgetramen. I detta sammanhang måste minimibeloppet för finansiering av operativt stöd till medlemsstaterna enligt artikel 3 c garanteras.

Artikel 5

Uppföljning av befintlig kapacitet

För att kartlägga behoven av operativt stöd, till exempel fler saneringsfartyg, som byrån ställer till medlemsstaternas förfogande, skall byrån regelbundet upprätta en förteckning över vilka insatser för att bekämpa föroreningar och vilken insatskapacitet som på privat eller statlig basis är tillgängliga i de olika regionerna i Europeiska unionen.

Artikel 6

Skydd av gemenskapens ekonomiska intressen

1. Kommissionen och byrån skall se till att gemenskapens ekonomiska intressen skyddas i samband med de åtgärder som finansieras enligt denna förordning genom att vidta förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, med hjälp av effektiva kontroller, och genom att återkräva belopp som felaktigt betalats ut samt, om oegentligheter upptäcks, genom effektiva, proportionella och avskräckande påföljder i enlighet med rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ och (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 ⁽³⁾.

2. För de gemenskapsåtgärder som finansieras inom ramen för denna förordning skall med begreppet oegentligheter i artikel 1.2 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 avses varje överträdelse av en bestämmelse i gemenskapsrätten eller brott mot en avtalsförpliktelse som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för Europeiska unionens allmänna budget eller budgetar som den förvaltar, genom en otillbörlig utgift.

3. Kommissionen och byrån skall, inom ramen för sina respektive arbetsområden, se till att anslagen utnyttjas så effektivt som möjligt vid finansieringen av gemenskapens åtgärder enligt denna förordning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) (EGT L 136, 31.5.1999, s. 1).

Artikel 7

Ändringar av förordning (EG) nr 1406/2002

Förordning (EG) nr 1406/2002 skall ändras på följande sätt:

a) I artikel 10.2 skall följande led läggas till:

- ”l) se över de finansiella aspekterna av genomförandet av den detaljerade plan som avses i led k och budgetåtagandena i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1891/2006 av den 18 december 2006 (*) om flerårig finansiering av Europeiska sjösäkerhetsbyråns åtgärder i samband med insatser vid förorening från fartyg på grundval av den rapport som avses i artikel 15.2 g i den här förordningen. Denna översyn skall ske när beräkningen av byråns intäkter och utgifter för det påföljande budgetåret görs, i enlighet med bestämmelsen i artikel 18.5 i den här förordningen.

(*) EUT L 394 30.12.2006, s. 1”

b) I artikel 15.2 skall följande led läggas till:

- ”g) Han/hon skall senast den 31 januari varje år lägga fram en rapport för kommissionen och styrelsen om de finansiella aspekterna av genomförandet av den detaljerade planen för byråns beredskap för och insatser vid förorening samt informera om det aktuella läget i fråga om samtliga åtgärder som finansieras inom ramen för den planen. Kommissionen skall för kännedom översända rapporten till Europaparlamentet, den kommitté som inrättats genom artikel 4 i beslut nr 2850/2000/EG och till den kommitté som avses i artikel 9 i beslut 2001/792/EG, Euratom.”

Artikel 8

Utvärdering på medellång sikt

Senast den 31 december 2010 skall kommissionen, för Europaparlamentet och rådet, lägga fram en rapport om genomförandet av denna förordning på grundval av information från byrån. Rapporten, som skall utarbetas utan att det påverkar den roll som byråns styrelse har, skall beskriva de resultat som uppnåtts genom användning av det gemenskapsbidrag som avses i artikel 4 avseende åtaganden och utgifter för perioden 1 januari 2007–31 december 2009.

På grundval av denna rapport skall kommissionen vid behov lägga fram relevanta förslag till ändring av denna förordning med hänsyn till de vetenskapliga framsteg som gjorts på området för bekämpning av föroreningar från fartyg, inklusive föroreningar orsakade av olja eller farliga och skadliga ämnen.

Artikel 9

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2006.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
J. BORELL FONTELLES

På rådets vägnar
Ordförande
J.-E. ENESTAM

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS REKOMMENDATION

av den 18 december 2006

om gränsöverskridande rörlighet inom gemenskapen i utbildningssyfte: Europeiska kvalitetsstadgan för rörlighet

(2006/961/EG)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR UTFÄRDAT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 149.4 och 150.4,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rörlighet inom allmän och yrkesinriktad utbildning ingår i den fria rörligheten för personer – dvs. en grundläggande frihet som skyddas genom fördraget – och är ett av huvudmålen i Europeiska unionens verksamhet på utbildningsområdet vilken grundar sig på gemensamma värderingar och respekt för mångfalden. Det är ett väsentligt verktyg för att inrätta ett genuint europeiskt område för livslångt lärande, ett instrument för att öka sysselsättning och minska fattigdom och för att bidra till att främja ett aktivt europeiskt medborgarskap.
- (2) Rörlighet för medborgarna närmare varandra och underlättar ömsesidig förståelse. Den främjar solidaritet och tankeutbyte samt ökar kunskaperna om de olika kulturer som Europa består av. På detta sätt bidrar rörligheten till ekonomisk, social och regional sammanhållning.

⁽¹⁾ EUT C 88, 11.4.2006, s. 20.

⁽²⁾ EUT C 206, 29.8.2006, s. 40.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 26 september 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 18 december 2006.

- (3) En intensifierad rörlighet och utbytesverksamhet i utbildningssyfte i Europa och evenemang som det europeiska året för arbetstagarnas rörlighet 2006 är av avgörande betydelse för att uppnå Lissabonmålet om att göra Europa till den mest innovativa och konkurrenskraftiga kunskapsbaserade ekonomin år 2010.

- (4) Bättre förutsättningar för rörlighet i utbildningssyfte inom EU kommer att bidra till att upprätta en kunskapsbaserad ekonomi, vilket är grundläggande för att skapa nya arbetstillfällen, hållbar utveckling, forskning och innovation i medlemsstaterna.

- (5) Det behövs ett ökat stöd till rörligheten inom EU från alla berörda parter, inklusive offentliga myndigheter, för att förbättra de europeiska utbildningssystemens kvalitet och effektivitet.

- (6) Europaparlamentets och rådets rekommendation 2001/613/EG av den 10 juli 2001 om rörlighet inom gemenskapen för studerande, personer som genomgår yrkesinriktad utbildning, volontärer, lärare och utbildare ⁽⁴⁾ ⁽⁴⁾ var den första rekommendation som antogs i syfte att underlätta gemenskapens insatser för att främja rörlighet.

- (7) Av det arbete som utförts av expertgruppen som tillsattes av kommissionen i enlighet med punkt III.a i den rekommendationen och av den första uppföljningsrapporten framgår både de framsteg som gjorts på nationell och europeisk nivå vad gäller rörlighet i utbildningssyfte och

⁽⁴⁾ EGT L 215, 9.8.2001, s. 30.

- behovet av att inrikta sig inte bara på att kvantitativt öka rörligheten utan främst på att förbättra dess kvalitet.
- (8) Detta mål kan man försöka uppnå bland annat genom att anta en kvalitetsstadga för rörlighet i form av en rekommendation, där man fastställer en rad principer på området, vilka ska genomföras frivilligt.
- (9) Den europeiska kvalitetsstadgan för rörlighet (nedan kallad "stadgan") bör även beakta de särskilda behov personer med funktionshinder och missgynnade grupper har.
- (10) Stadgan bör bidra till att öka utbyten, underlätta erkännande av såväl utbildningsperioder, som examina och yrkeskvalifikationer, samt skapa ömsesidigt förtroende så att samarbetet mellan berörda myndigheter, organisationer och aktörer på rörlighetsområdet förbättras och förstärks. Frågan om överföring av lån, stipendier och socialförsäkringar bör också beaktas.
- (11) Stadgan är avsedd att komplettera, inte ersätta, de särskilda bestämmelser som finns i Erasmusstadgan för studerande ("Erasmus Student Charter").
- (12) Stadgan bör av myndigheterna hållas lätt tillgänglig, på mottagarnas respektive språk, för alla studerande och personer som genomgår utbildning, organisationer och övriga aktörer på rörlighetsområdet i hem- och värdländerna, och den bör behandlas som ett referensdokument.
- (13) Nyttan med rörlighet beror i hög grad på hur bra de praktiska arrangemangen är, dvs. information, förberedelse, stöd och erkännande av de erfarenheter och färdigheter som deltagarna förvärvat under utbildningsperioderna. De medverkande personerna och organisationerna kan avsevärt höja dess värde genom noggrann planering och lämplig utvärdering.
- (14) Europass⁽¹⁾ är ett särskilt användbart instrument för att utveckla öppenhet och erkännande i syfte att främja rörligheten.
- (15) Det är önskvärt att principerna i stadgan inte bara tillämpas på själva rörlighetsperioden utan också tiden före och efter den.
- (16) En utbildningsplan bör utarbetas i förväg. En allmän förberedelse av deltagarna är också nödvändig, med beaktande av den språkliga förberedelsen. Härvid bör behöriga myndigheter och organisationer tillhandahålla stöd.
- (17) Alla administrativa och ekonomiska frågor bör lösas före avresan, till exempel vilka bidrag som finns tillgängliga, vem
- som står för kostnaderna och försäkringsskyddet i värdlandet.
- (18) Under utlandsvistelsen kan rörlighetens kvalitet förbättras genom att man erbjuder t.ex. handledning för deltagarna.
- (19) Tydliga och detaljerade uppgifter om all utbildning eller praktik som deltagaren genomgått i värdlandet, inbegripet längden på utbildningen eller praktiken, bör bidra till att underlätta erkännandet av dessa vid återvändandet till hemlandet.
- (20) Öppenhet och god förvaltning kräver att man klart anger vilka aktörer som ansvarar för varje etapp och insats i rörlighetsprogrammet.
- (21) För att säkerställa rörlighetens övergripande kvalitet är det önskvärt att garantera fri rörlighet för alla EU-medborgare och att stadgans principer och tillämpliga rekommendationer så långt det är möjligt tillämpas vid all slags rörlighet i utbildnings- eller yrkesutvecklingssyfte: allmän och yrkesinriktad utbildning; formellt eller informellt lärande inbegripet volontärarbete och frivilliga projekt; korta eller långa rörlighetsperioder; lärande vid skolor, inom högre utbildning eller arbetsrelaterat lärande; åtgärder i samband med livslångt lärande.
- (22) Med tanke på rörlighetsåtgärdernas vitt skilda natur och varaktighet kan medlemsstaterna anpassa genomförandet av stadgan till omständigheterna, t.ex. till särskilda situationer och program. Medlemsstaterna kan göra vissa av punkterna obligatoriska och betrakta de övriga som frivilliga.
- (23) Eftersom målen för denna rekommendation inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av rekommendationens omfattning eller verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna rekommendation inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRMED REKOMMENDERAS MEDLEMSSTATERNA ATT

1. anta och främja användandet av den åtföljande stadgan som ett sätt att förbättra personlig och yrkesrelaterad utveckling,
2. rapportera om hur de genomför denna rekommendation och om kompletterande åtgärder som de vidtar för att främja rörligheten, särskilt vad gäller kvalitetsaspekten, i sina nationella bidrag till arbetsprogrammet Utbildning 2010 från och med det andra året efter antagandet av denna rekommendation,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 2241/2004/EG av den 15 december 2004 om en enhetlig gemenskapsram för tydlighet i kvalifikationer och meriter (Europass) (EUT L 390, 31.12.2004, s. 6).

3. fortsätta det nära samarbetet och samordna sina åtgärder för att undanröja direkta eller indirekta hinder för EU-medborgarnas rörlighet,
4. erbjuda lämpligt stöd och lämplig infrastruktur för rörlighet i utbildningssyfte i syfte att höja medborgarnas utbildningsnivå,
5. vidta de åtgärder som är nödvändiga för att främja rörligheten, se till att all relevant information är lättförståelig och tillgänglig för alla, t.ex. genom en introduktionsguide om rörlighet eller en förteckning över stödorganisationer samt förbättra förutsättningarna för rörlighet.

HÄRMED UPPMANAS KOMMISSIONEN ATT

1. uppmuntra nationella kontor och andra organisationer som är verksamma på utbildnings- och rörlighetsområdet att använda stadgan,
2. fortsätta samarbeta med medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter, så att ändamålsenlig information och nyttiga

erfarenheter kan utbytas om genomförandet av de åtgärder som förespråkas i denna rekommendation,

3. i nära samarbete med berörda myndigheter förbättra eller upprätta könsspecifik statistik om rörlighet i utbildningssyfte.
4. betrakta denna rekommendation som en helhet tillsammans med rekommendation 2001/613/EG och därför ta med de tvåårsrapporter som krävs enligt den rekommendationen i de allmänna rapporterna om arbetsprogrammet "Utbildning 2010".

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2006.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
J. BORRELL FONTELLES

På rådets vägnar
Ordförande
J.-E. ENESTAM

BILAGA

EUROPEISKA KVALITETSSTADGAN FÖR RÖRLIGHET

INLEDNING

Rörligheten, som stärkts genom handlingsplanen för rörlighet från år 2000 ⁽¹⁾ och genom Europaparlamentets och rådets rekommendation 2001/613/EG av den 10 juli 2001 om rörlighet inom gemenskapen för studerande, personer som genomgår yrkesinriktad utbildning, volontärer, lärare och utbildare ⁽²⁾ har alltid varit av starkt intresse för berörda parter. Den rekommendationen hade stor räckvidd, tog upp en rad viktiga frågor med anknytning till rörlighet och var riktad till alla som kunde få nytta av en period av lärande utomlands (både formellt och icke-formellt), däribland studenter, lärare, utbildare, volontärer och personer som genomgår yrkesutbildning. Europaparlamentets och rådets rekommendation 2006/961/EG om 18 december 2006 gränsöverskridande rörlighet inom gemenskapen i utbildningssyfte: Europeiska kvalitetsstadgan för rörlighet ⁽³⁾, som denna stadga ingår i, har samma räckvidd men är inriktad på rörlighetens kvalitetsaspekter, vilket föreslagits av en expertgrupp som inrättades efter den första rekommendationen. Den bör bidra till att deltagarna får en positiv erfarenhet såväl i värdlandet som i sitt hemland efter återkomsten.

I denna stadga finns vägledning för rörlighet för enskilda ungdomar eller vuxna som vill ägna sig åt formellt eller icke-formellt lärande och utvecklas som individer och i sitt yrke. Stadgan har utformats som ett grundläggande referensdokument, där nationella förhållanden beaktas och medlemsstaternas behörigheter respekteras. Dess räckvidd och innehåll kan anpassas till rörlighetsperiodens längd och den specifika utbildningen eller ungdomsverksamheten samt till deltagarnas behov. Även om den främst avser rörlighet i utbildningssyfte kan denna vägledning även vara användbar för annan slags rörlighet, exempelvis i samband med arbete.

1. Information och vägledning

Personer som kan önska delta i rörlighet bör på alla nivåer ha lika tillgång till tillförlitliga källor för information och vägledning om rörlighet och om de villkor som gäller. Bland annat bör tydlig information ges om var och en av de punkter som tas upp i denna stadga, om de utsändande och mottagande organisationernas roll och uppgifter och om de olika utbildningssystemen.

2. Utbildningsplan

Innan rörlighet i utbildningssyfte företas bör en utbildningsplan, med beaktande av den språkliga förberedelsen, utformas och godkännas av den utsändande och den mottagande organisationen samt av deltagarna. En utbildningsplan är särskilt viktig vid längre rörlighetsperioder men kan också vara till nytta vid kortare. I planen bör man ange mål och förväntade kunskapsresultat samt hur dessa bör uppnås och genomföras. Alla större förändringar av utbildningsplanen bör godkännas av alla parter. När man utformar utbildningsplanen bör man ta hänsyn till frågorna om återanpassning till hemlandet och utvärdering.

3. Individualisering

Rörlighet i utbildningssyfte ska i så stor utsträckning som möjligt passa in med den personliga utbildningsbanan, deltagarnas färdigheter och motivation och bör utveckla eller komplettera dessa.

4. Allmän förberedelse

Förberedelse av deltagarna är att rekommendera och bör anpassas till deras behov. Den bör omfatta språkliga, pedagogiska, administrativa, juridiska, personliga och kulturella aspekter samt information om ekonomiska aspekter, allt efter behov.

⁽¹⁾ Resolution om en handlingsplan för rörlighet som antogs av rådet och företrädarna för medlemsstaterna vid ett möte i rådet den 14 december 2000 (EGT C 371, 23.12.2000, s. 4).

⁽²⁾ EGT L 215, 9.8.2001, s. 30.

⁽³⁾ Se sidan 5 i detta nummer av EUT.

5. Språkliga aspekter

Språkliga färdigheter är viktiga för effektivt lärande, interkulturell kommunikation och bättre förståelse av värdlandets kultur. Deltagarna och deras sändande och mottagande organisationer bör fästa särskild vikt vid lämpliga språkliga förberedelser. Arrangemangen för rörlighet bör omfatta följande, när så är möjligt:

- bedömning av språkkunskaper före avresan och möjlighet att delta i kurser i värdlandets språk och/eller i undervisningsspråket, om det är ett annat.
- språkligt stöd och språklig rådgivning i värdlandet.

6. Logistiskt stöd

När så behövs bör deltagarna få lämpligt logistiskt stöd. Detta kan, beroende på omständigheterna, omfatta information och hjälp när det gäller att ordna resa, försäkring, uppehålls- eller arbetstillstånd, socialförsäkring, möjligheter att överföra statliga stipendier och lån från hemlandet till värdlandet, bostad och alla andra praktiska aspekter, inbegripet säkerhetsfrågor i samband med vistelsen.

7.Handledning

Värdorganisationen (t.ex. läroanstalten, ungdomsorganisationen, företaget) bör erbjuda någon form av handledning för att ge råd till deltagarna och hjälpa dem att integreras i värdmiljön och bör fungera som kontaktpunkt för löpande hjälp.

8. Erkännande

Om en utbildnings- eller praktikperiod utomlands ingår i ett formellt utbildningsprogram ska detta anges i utbildningsplanen och deltagarna bör få hjälp med att underlätta erkännande och certifiering, där så behövs. Den utsändande organisationen bör i utbildningsplanen åta sig att erkänna alla rörlighetsperioder som genomförts med framgång. För rörlighet av annat slag och särskilt inom ramen för icke-formell utbildning bör ett lämpligt dokument utfärdas, så att deltagaren får bevis på sitt aktiva deltagande i och resultat av lärandet på ett tillfredsställande och trovärdigt sätt. I detta sammanhang bör användningen av "Europass" ⁽¹⁾ uppmuntras.

9. Återanpassning och utvärdering

Efter hemkomsten, särskilt efter en längre rörlighetsperiod, bör deltagarna få vägledning om hur de kan använda de kunskaper och färdigheter de förvärvat under perioden. För återvändande efter en längre rörlighetsperiod bör det, när så behövs, finnas hjälp med återanpassning till samhället, läroanstalten eller yrkesmiljön i hemlandet. Den förvärvade erfarenheten bör utvärderas ordentligt av deltagarna tillsammans med de ansvariga organisationerna, för att bedöma om målen i utbildningsplanen uppnåtts.

10. Åtaganden och ansvar

Det ansvar som följer av dessa kvalitetskriterier bör utsändande och mottagande organisationer samt deltagarna enas om. Det bör helst bekräftas skriftligt så att alla berörda har klart för sig vem som ansvarar för vad.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 2241/2004/EG av den 15 december 2004 om en enhetlig gemenskapsram för tydlighet i kvalifikationer och meriter (Europass) (EUT L 390, 31.12.2004, s. 6).

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS REKOMMENDATION

av den 18 december 2006

om nyckelkompetenser för livslångt lärande

(2006/962/EG)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR UTFÄRDAT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 149.4 och 150.4,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska rådet i Lissabon (den 23–24 mars 2000) kom fram till att man i ett europeiskt ramverk bör definiera de nya grundläggande färdigheterna som skall erhållas genom livslångt lärande som en väsentlig beståndsdel av Europeiska unionens svar på globalisering och övergången till kunskapsbaserade ekonomier, och underströk att människorna är Europas största tillgång. Dessa slutsatser har därefter regelbundet upprepats, bland annat vid Europeiska rådets möten i Bryssel (den 20–21 mars 2003 och den 22–23 mars 2005) och i den återupplivade Lissabonstrategin som godkändes 2005.
- (2) Europeiska rådet i Stockholm (den 23–24 mars 2001) och Barcelona (den 15–16 mars 2002) ställde sig bakom de konkreta framtida målen för de europeiska utbildningssystemen och ett arbetsprogram (Utbildning 2010) för att uppnå dessa mål före 2010. Till dessa mål hör utveckling av färdigheter för kunskapsamhället och särskilda mål för främjande av språkinläring, främjande av företagande och ett övergripande behov av att främja den europeiska dimensionen inom utbildning.
- (3) Kommissionens meddelande "Att förverkliga det europeiska området för livslångt lärande" och rådets därpå följande resolution av den 27 juni 2002 om livslångt lärande ⁽⁴⁾ identifierade tillhandahållandet av "de nya grundläggande färdigheterna" som en prioritet och betonade att livslångt lärande måste omfatta lärande från förskoleåldern till pensionsåldern.
- (4) För att förbättra gemenskapens sysselsättningsciffror betonade Europeiska rådet i Bryssel (mars 2003 och december 2003) behovet av att utveckla livslångt lärande med särskild

fokus på aktiva och förebyggande åtgärder för arbetslösa och personer som inte deltar i arbetslivet. Detta byggde på en rapport från specialgruppen för sysselsättningsfrågor som betonade att människor måste kunna anpassa sig till förändringar och integreras på arbetsmarknaden och att livslångt lärande här intar en central roll.

- (5) I maj 2003 antogs de europeiska referensnivåerna ("riktmärkena") av rådet, vilket markerar ett engagemang för mätbara förbättringar av genomsnittliga resultat i Europeiska unionen. Dessa referensnivåer omfattar läsförmåga, avbruten skolgång, antalet elever som avslutar gymnasieutbildning och vuxnas deltagande i livslångt lärande och är nära knutna till utvecklingen av nyckelkompetenser.
- (6) I rådets rapport om utbildningen i ett brett perspektiv, som antogs i november 2004, betonades att utbildning bidrar till att bevara och förnya den gemensamma kulturbakgrunden i samhället och till att förmedla grundläggande sociala och samhälleliga värderingar som medborgarskap, jämlikhet, tolerans och respekt, vilket är särskilt viktigt vid en tidpunkt då alla medlemsstater står inför frågan hur man bör hantera ökad social och kulturell mångfald. Att göra det möjligt för människor att få arbete och stanna kvar på arbetsmarknaden är en viktig del av utbildningens roll för att stärka social sammanhållning.
- (7) Av den rapport om framstegen mot Lissabonmålen inom utbildning som antogs av kommissionen 2005 framgick att inga framsteg gjorts när det gäller att minska andelen lågpresterande i läsförmåga bland 15-åringar eller höja andelen personer med avslutad gymnasieutbildning. Vissa framsteg hade gjorts när det gäller att minska antalet ungdomar som slutar skolan i förtid, men i denna takt kommer de europeiska referensnivåer för 2010 som antogs av rådet i maj 2003 inte att uppnås. Vuxnas deltagande i inläring ökar inte tillräckligt snabbt för att referensnivåerna för 2010 skall kunna nås och uppgifter visar att lågutbildade personer är mindre benägna att delta i vidareutbildning.
- (8) I den åtgärdsram för livslångt utveckling av kompetens och kvalifikationer som antogs av de europeiska arbetsmarknadsparterna i mars 2002 betonas att företag i högre grad och snabbare takt måste anpassa sina strukturer för att bibehålla sin konkurrenskraft. Mer lagarbete, avskaffande av hierarkier, delegerande av ansvarsuppgifter och större

⁽¹⁾ EUT C 195, 18.8.2006, s. 109.

⁽²⁾ EUT C 229, 22.9.2006, s. 21.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 26 september 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 18 december 2006.

⁽⁴⁾ EGT C 163, 9.7.2002, s. 1.

behov av multiuppdrag leder till att lärande organisationer utvecklas. Organisationers förmåga att kartlägga kompetenser, mobilisera och erkänna dem och uppmuntra utvecklingen av dem för alla arbetstagare är grunden för nya konkurrenskraftiga strategier.

- (9) Maastrichtstudien om yrkesutbildning av år 2004 visar att det finns ett betydligt gap mellan den utbildningsnivå som krävs för nya arbetstillfällena och den europeiska arbetskraftens utbildningsnivå. Av denna studie framgår att mer än en tredjedel av arbetskraften inom Europeiska unionen (80 miljoner personer) är lågutbildade, och det har uppskattats att det fram till 2010 krävs högre utbildning för närmare 50 % av de nya arbetstillfällena och gymnasieutbildning för närmare 40 %, medan endast 15 % kommer att passa dem med enbart grundskoleutbildning.
- (10) I rådets och kommissionens gemensamma rapport om arbetsprogrammet Utbildning 2010 som antogs 2004 betonades behovet av att se till att alla medborgare får de kompetenser de behöver som en del av medlemsstaternas strategier för livslångt lärande. För att främja och underlätta reformer föreslås i rapporten att Europeiska unionen utarbetar gemensamma referenser och principer och prioriterar ramen för nyckelkompetenser.
- (11) I Europeiska ungdomspakten som bifogades slutsatserna från Europeiska rådet i Bryssel (22-23 mars 2005) betonades behovet av att uppmuntra utvecklingen av en gemensam kompetensbas.
- (12) Behovet av att ge ungdomar nödvändiga nyckelkompetenser och bättre utbildningsnivå är en del av de integrerade riktlinjer för tillväxt och sysselsättning (2005–2008) som godkändes av Europeiska rådet i juni 2005. I sysselsättningsriktlinjerna efterlyser man särskilt att utbildningssystemen skall anpassas till de nya kompetenskraven genom bättre kartläggning av behoven i yrkeslivet och nyckelkompetenser som en del av medlemsstaternas reformprogram. Dessutom efterlyser man i riktlinjerna ett säkerställande av att jämställdhetsperspektivet och lika möjligheter för båda könen integreras i alla åtgärder samt att man skall uppnå en genomsnittlig sysselsättningsgrad i Europeiska unionen på 70 % totalt och minst 60 % för kvinnor.
- (13) Denna rekommendation bör bidra till utvecklingen av framtidsorienterad utbildning av god kvalitet, anpassad till det europeiska samhällets behov, genom kompletterande insatser och stöd till medlemsstaternas åtgärder för att garantera att de grundläggande utbildningssystemen erbjuder alla ungdomar möjligheter att utveckla nyckelkompetenser till en nivå som utrustar dem för vuxenlivet och vilka utgör en grund för vidareutbildning och arbetslivet och att vuxna kan utveckla och uppdatera sina nyckelkompetenser med stöd av bestämmelsen om enhetliga och omfattande

resurser för livslångt lärande. Denna rekommendation bör också ge beslutsfattare, utbildningsanordnare, arbetsmarknadens parter och inlärarna själva en gemensam europeisk ram för nyckelkompetenser för att underlätta nationella reformer och informationsutbyte mellan medlemsstater och kommissionen inom arbetsprogrammet Utbildning 2010 i syfte att uppnå de överenskomna europeiska referensnivåerna. Vidare bör rekommendationen stödja andra relaterade politiska strategier, såsom sysselsättning och socialpolitik och annan ungdomspolitik.

- (14) Eftersom målen för denna rekommendation inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna rekommendation inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål, eftersom den överlåter till medlemsstaterna att genomföra denna rekommendation.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS:

att medlemsstaterna utvecklar tillhandahållande av nyckelkompetenser för alla som en del av strategierna för livslångt lärande, inbegripet av strategierna för att uppnå allmän läskunnighet, och att de använder bilagan "Nyckelkompetenser för livslångt lärande – en europeisk referensram" (nedan kallad "referensramen") som ett referensverktyg för att se till att

1. grundläggande utbildning och yrkesutbildning erbjuder alla ungdomar möjligheter att utveckla nyckelkompetenser till en nivå som utrustar dem för vuxenlivet och som utgör en grund för vidareutbildning och arbetslivet,
2. lämpliga åtgärder vidtas för de ungdomar som på grund av brister i utbildningen till följd av personliga, sociala, kulturella och ekonomiska omständigheter behöver särskilt stöd för att kunna utnyttja sin fulla utbildningspotential,
3. vuxna kan utveckla och uppdatera sina nyckelkompetenser genom hela livet, och att särskild fokus läggs på målgrupper som fastställts som prioriterade grupper i nationella, regionala och/eller lokala sammanhang, exempelvis personer som behöver uppdatera sina kvalifikationer,
4. lämplig infrastruktur finns för vidareutbildning och yrkesutbildning för vuxna, däribland lärare och utbildare, validerings- och bedömningsförfaranden, åtgärder för att säkerställa lika tillgång till såväl livslångt lärande som arbetsmarknaden, stöd för inlärare som erkänner vuxnas olika behov och kvalifikationer,
5. vuxenutbildning och tillhandahållande av yrkesutbildning för enskilda medborgare är enhetlig genom en nära koppling till sysselsättningspolitik, socialpolitik, kulturpo-

litik, innovationspolitik och annan politik som påverkar ungdomar samt genom samarbete med arbetsmarknadens parter och andra berörda parter,

HÄRIGENOM NOTERAS DET ATT KOMMISSIONEN HAR FÖR AVSIKT ATT

1. bidra till medlemsstaternas ansträngningar att utveckla sina utbildningssystem och tillämpa och sprida denna rekommendation, bland annat genom att använda referensramen som referens för att underlätta ömsesidigt lärande och utbyte av goda lösningar, och följa upp utvecklingen och vartannat år i en lägesrapport om arbetsprogrammet Utbildning 2010 rapportera om vilka framsteg som gjorts,
2. använda referensramen som referens vid tillämpningen av gemenskapens utbildningsprogram och se till att dessa program främjar förvärvandet av nyckelkompetenser,

3. främja vidare användning av referensramen i annan gemenskapspolitik, särskilt vid tillämpningen av sysselsättnings-, ungdoms-, kultur- och socialpolitik och utveckla ytterligare förbindelser med arbetsmarknadens parter och andra organisationer som arbetar på detta område,
4. överväga om referensramen inom arbetsprogrammet Utbildning 2010 fungerar effektivt, och senast den 18 december 2010 rapportera till Europaparlamentet och rådet om erfarenheter som gjorts och hur det kan påverka det framtida arbetet.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2006.

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

J. BORELL FONTELLES

På rådets vägnar

Ordförande

J.-E. ENESTAM

BILAGA

NYCKELKOMPETENSER FÖR LIVSLÅNGT LÄRANDE – EN EUROPEISK REFERENS RAM

Bakgrund och syften

Eftersom globaliseringen ständigt ställer Europeiska unionen inför nya utmaningar kommer varje enskild medborgare att behöva en rad nyckelkompetenser för att på ett flexibelt sätt kunna anpassa sig till en snabbt föränderlig och tätt sammanlänkad värld.

Utbildning i sin dubbla sociala och ekonomiska roll har en central uppgift när det gäller att se till att europeiska medborgare får de nyckelkompetenser som krävs för att de på ett flexibelt sätt skall kunna anpassa sig till dessa förändringar.

Inlärarnas skiftande behov bör bemötas genom att man mot bakgrund av de enskilda individernas olika kompetens säkerställer att de grupper som, på grund av utbildningsmässiga nackdelar orsakade av personliga, sociala, kulturella eller ekonomiska omständigheter, behöver särskilt stöd för att utnyttja sin utbildningspotential får samma möjligheter och tillgång till utbildning. Exempel på sådana grupper är personer med bristande grundkunskaper, särskilt låg läskunnighet, personer som avbrutit sin skolgång, långtidsarbetslösa och personer som återvänder till arbetet efter en längre ledighet, äldre, invandrare och funktionshindrade personer.

Det huvudsakliga syftet med referensramen är att

1. kartlägga och fastställa de nyckelkompetenser som är nödvändiga för personlig utveckling, aktivt medborgarskap, social sammanhållning och anställbarhet i ett kunskapsbaserat samhälle,
2. stödja medlemsstaterna i arbetet med att se till att ungdomar efter grundutbildningen har utvecklat nyckelkompetenser till en nivå som utrustar dem för vuxenlivet, och vilka utgör en grund för vidareutbildning och arbetslivet, och att vuxna kan utveckla och uppdatera sina nyckelkompetenser under hela livet,
3. tillhandahålla ett europeiskt referensredskap för beslutsfattare, utbildningsanordnare, arbetsgivare och inlärarna själva, för att underlätta satsningar på nationell och europeisk nivå mot gemensamt överenskomna mål, samt
4. tillhandahålla en ram för ytterligare åtgärder på gemenskapsnivå både inom arbetsprogrammet Utbildning 2010 och inom gemenskapens utbildningsprogram.

Nyckelkompetenser

Kompetens definieras här som en kombination av kunskaper, färdigheter och attityder som är anpassade till det aktuella området. Nyckelkompetens är den kompetens som alla individer behöver för personlig utveckling och utveckling, aktivt medborgarskap, social integration och sysselsättning.

Denna referensram omfattar åtta nyckelkompetenser:

1. Kommunikation på modersmålet.
2. Kommunikation på främmande språk.
3. Matematiskt kunnande och grundläggande vetenskaplig och teknisk kompetens.
4. Digital kompetens.
5. Lära att lära.
6. Social och medborgerlig kompetens.
7. Initiativförmåga och företaganda.
8. Kulturell medvetenhet och kulturella uttrycksformer.

Alla nyckelkompetenser anses lika viktiga, eftersom var och en av dem kan bidra till ett framgångsrikt liv i ett kunskapssamhälle. Många av dessa kunskaper och färdigheter överlappar och kompletterar varandra, och aspekter som är väsentliga på ett område stöder kompetensen på ett annat. Grundläggande kunskaper i språk, läs- och skrivkunnet, och

matematiska färdigheter och kunskaper i informations- och kommunikationsteknik (IKT) är en viktig grund för lärande, och att "lära att lära" stöder allt lärande. Det finns en rad teman som används i hela referensramen: kritiskt tänkande, kreativitet, initiativtagande, problemlösning, riskbedömning, beslutsfattande och konstruktiv hantering av känslor har alla en central roll när det gäller de åtta nyckelkompetenserna.

1. **Kommunikation på modersmålet** ⁽¹⁾

Definition:

Kommunikation på modersmålet är förmågan att i både tal och skrift uttrycka och tolka begrepp, tankar, känslor, fakta och åsikter (dvs. att lyssna, tala, läsa och skriva) samt språklig interaktion i lämplig och kreativ form i en rad olika samhälleliga och kulturella sammanhang – utbildning, arbete, hem och fritid.

Väsentliga kunskaper, färdigheter och attityder för denna kompetens

Kommunikativ kompetens är ett resultat av att man tillägnat sig modersmålet, vilket är nära kopplat till utvecklingen av individens kognitiva förmåga att tolka omgivningen och relatera till andra. Kommunikation på modersmålet innebär att personen besitter vissa kunskaper när det gäller ordförråd, funktionell grammatik och språkets funktioner. Man är också medveten om de olika formerna av verbal interaktion, olika litterära och icke-litterära texter, vad som kännetecknar olika stilnivåer, språkets föränderlighet samt kommunikation i olika sammanhang.

Man skall kunna kommunicera i både tal och skrift i en rad olika kommunikationssituationer och kunna följa och anpassa sin egen kommunikation till de krav som situationen ställer. Denna kompetens omfattar också förmågan att särskilja och använda texter av olika slag, att söka, samla in och bearbeta information, att använda hjälpmedel och att formulera och uttrycka sina argument i tal och skrift på ett sätt som är övertygande och lämpligt för sammanhanget.

En positiv attityd till kommunikation på modersmålet innebär en fallenhet för kritisk och konstruktiv dialog, en förmåga att bedöma estetiska kvaliteter och en vilja att sträva efter att uppnå dem samt ett intresse för samverkan med andra. Detta förutsätter en medvetenhet om språks påverkan på andra och ett behov av att förstå och använda språk på ett positivt och socialt ansvarsfullt sätt.

2. **Kommunikation på främmande språk** ⁽²⁾

Definition:

Kommunikation på främmande språk inbegriper ungefär samma kunskaper och färdigheter som kommunikation på modersmålet. Den grundar sig på förmågan att i både tal och skrift förstå, uttrycka och tolka begrepp, tankar, känslor, fakta och åsikter (dvs. att lyssna, tala, läsa och skriva) i en rad olika samhälleliga och kulturella sammanhang – utbildning, arbete, hem och fritid – beroende på individens egna behov och preferenser. Kommunikation på främmande språk kräver också kompetens i fråga om t.ex. förhandlingsteknik och interkulturell förståelse. På individplanet varierar kunskapsnivån alltid mellan de fyra aspekterna (lyssna, tala, läsa och skriva) och mellan olika språk och beroende på personens sociala och kulturella bakgrund, miljö, behov och/eller intressen.

Väsentliga kunskaper, färdigheter och attityder för denna kompetens

Kompetens i främmande språk innebär att personen besitter vissa kunskaper när det gäller ordförråd och funktionell grammatik och att han eller hon är medveten om de olika formerna av verbal interaktion och vad som kännetecknar olika stilnivåer. Kunskaper om sociala konventioner, kulturella aspekter och språkets föränderlighet är också viktiga.

⁽¹⁾ I Europas mångkulturella och flerspråkiga samhällen kan man konstatera att det för många människor inte är modersmålet som är det officiella språket i den medlemsstat där de bor, samtidigt som förmågan att kommunicera på ett officiellt språk är en förutsättning för individens deltagande i samhället. I vissa medlemsstater kan modersmålet vara ett av flera officiella språk. Det är medlemsstaterna själva som beslutar om åtgärder på detta område, och som i enlighet därmed tillämpar definitionen, utifrån landets särskilda behov och situation.

⁽²⁾ Det är viktigt att man inser att många européer lever i två- eller flerspråkiga familjer eller samhällen, och att det officiella språket i det land där de bor kanske inte är deras modersmål. För dessa grupper kan denna kompetens snarare avse ett officiellt språk än ett främmande språk. Dessa grupps behov av, motivation och sociala och/eller ekonomiska skäl att utveckla denna kompetens till stöd för sin integration skiljer sig från, till exempel, dem som lär sig ett främmande språk för resor eller arbete. Det är den enskilda medlemsstatens sak att besluta om åtgärder på detta område och tillämpa definitionen utifrån specifika behov och förhållanden i landet.

Väsentliga färdigheter avseende kommunikation på främmande språk består i förmågan att förstå talade budskap, att inleda, upprätthålla och avsluta samtal samt att läsa, förstå och producera texter anpassade efter individens behov. Man ska också kunna använda hjälpmedel och lära sig språk informellt som en del av livslångt lärande.

En positiv attityd innebär en förståelse för kulturell mångfald samt ett intresse för språk och interkulturell kommunikation.

3. Matematiskt kunnande och grundläggande vetenskaplig och teknisk kompetens

Definition:

- A. Matematiskt kunnande är förmågan att utveckla och tillämpa matematiskt tänkande för att lösa en rad problem i vardagssituationer. Tonvikten är lagd både vid processer och praktisk tillämpning och vid teoretiska kunskaper, med goda räknekunskaper som grund. Matematiskt kunnande är förmågan och beredvilligheten att i olika utsträckning använda matematiskt tänkande (logiskt och spatialt tänkande) och matematisk framställning (formler, modeller, konstruktioner och diagram).
- B. Vetenskaplig kompetens är förmågan och beredvilligheten att använda den vetenskapliga kunskapsbasen och vetenskapliga metoder för att förklara naturens värld i syfte att identifiera frågor och dra slutsatser på vetenskaplig grund. Teknisk kompetens betraktas som tillämpningen av dessa kunskaper och metoder i syfte att tillgodose människors behov eller önskemål. Vetenskaplig och teknisk kompetens innebär dels kunskaper om de förändringar som människan gett upphov till, dels ett ansvar som enskild medborgare.

Väsentliga kunskaper, färdigheter och attityder för denna kompetens

- A. Bland nödvändiga kunskaper i matematik ingår goda kunskaper om tal, om måttenheter och om strukturer, grundläggande beräkningar och grundläggande matematiska framställningssätt samt kunskaper om matematiska termer och begrepp och en medvetenhet om de frågor som matematiken kan besvara.

Man bör ha de färdigheter som behövs för att tillämpa grundläggande matematiska principer och processer i vardagssituationer, både hemma och på arbetet, och för att följa och bedöma matematisk argumentation. Man bör kunna föra ett matematiskt resonemang, förstå matematiska bevis och kommunicera på ett matematiskt språk samt använda lämpliga hjälpmedel.

En positiv attityd när det gäller matematik grundar sig på respekt för sanningen och en beredvillighet att undersöka orsakssamband och bedöma deras validitet.

- B. När det gäller vetenskap och teknik inbegriper de väsentliga kunskaperna grundläggande principer för naturens värld, grundläggande vetenskapliga begrepp, principer och metoder samt teknik och tekniska produkter och processer och även insikter om hur vetenskap och teknik påverkar naturen. Dessa kompetenser bör sedan göra det möjligt för människor att bättre förstå de framsteg, de begränsningar och risker som är förknippade med vetenskapliga teorier, tillämpningar och teknik i samhället i stort (t.ex. när det gäller beslutsfattande, värderingar, etiska frågor och kultur).

Bland färdigheterna kan nämnas förmågan att använda och hantera tekniska verktyg och maskiner och vetenskapliga uppgifter för att uppnå ett mål, fatta ett beslut eller dra en slutsats på grundval av vetenskapliga belägg. Man bör också ha kännedom om väsentliga inslag i vetenskapliga undersökningsmetoder och kunna förmedla de slutsatser som dragits och de resonemang som förts.

Kompetens på detta område innefattar också en attityd som präglas av kritisk bedömning och nyfikenhet, ett intresse för etiska frågor och respekt för säkerhet och hållbarhet, särskilt när det gäller vetenskapliga och tekniska framsteg i förhållande till individen, familjen, samhället och globala frågor.

4. Digital kompetens

Definition:

Digital kompetens innebär säker och kritisk användning av informationssamhällets teknik i arbetslivet, på fritiden och för kommunikationsändamål. Den underbyggs av grundläggande IKT-färdigheter, dvs. användning av datorer för att hämta fram, bedöma, lagra, producera, redovisa och utbyta information samt för att kommunicera och delta i samarbetsnätverk via Internet.

Väsentliga kunskaper, färdigheter och attityder för denna kompetens

Digital kompetens kräver goda kunskaper om hur informationssamhällets teknik fungerar och om den roll tekniken spelar och de möjligheter den ger i vardagslivet, både hemma och på arbetet. Här ingår centrala datortillämpningar som ordbehandling, kalkylprogram, databaser, lagring och hantering av information samt kunskaper om de möjligheter och eventuella risker som skapas genom användningen av Internet och kommunikation via elektroniska medier (e-post, nätverksverktyg) för arbete, rekreation, informationsdelning och samarbetsnätverk, lärande och forskning. Man bör också känna till hur informationssamhällets teknik kan stödja kreativitet och innovation samt vara medveten om frågor som rör den tillgängliga informationens validitet och tillförlitlighet och de juridiska och etiska principer som interaktiv användning av informationssamhällets teknik innefattar.

De färdigheter som behövs är förmågan att söka fram, samla in och bearbeta information och använda den på ett kritiskt och systematiskt sätt och att kunna bedöma dess relevans och skilja mellan den fysiska och virtuella verkligheten, samtidigt som man är medveten om de samband som finns mellan dem. Man bör ha de färdigheter som behövs för att producera, redovisa och förstå komplex information och förmågan att skaffa sig tillgång till, söka fram och använda Internetbaserade tjänster. Man bör också kunna använda informationssamhällets teknik som stöd för kritiskt tänkande, kreativitet och innovation.

Användningen av informationssamhällets teknik kräver en kritisk och reflekterande attityd när det gäller information och ansvarsfull användning av interaktiva medier. Ett intresse för att engagera sig i olika grupper och nätverk för kulturella, sociala eller yrkesrelaterade ändamål stöder också den här kompetensen.

5. **Lära att lära**

Definition:

"Lära att lära" är förmågan att ägna sig åt lärande och visa uthållighet i detta avseende, att organisera sitt eget lärande, bl.a. genom effektiv användning av tid och information, både individuellt och i grupp. Denna kompetens innebär att man är medveten om sina egna inlärningsprocesser och inlärningsbehov och kan ta reda på vilka möjligheter som finns och att man kan lösa problem i inlärningsituationen. Denna kompetens betyder att man kan tillägna sig, bearbeta och ta till sig nya kunskaper och färdigheter samt söka och följa vägledning. "Lära att lära" syftar till att få människor att bygga vidare på befintliga kunskaper och tidigare livserfarenheter för att utnyttja kunskaper och färdigheter i en rad olika tillämpningssituationer – hemma, på arbetet och inom utbildningen. Motivation och självförtroende har avgörande betydelse för individens kompetens på detta område.

Väsentliga kunskaper, färdigheter och attityder för denna kompetens

Om lärandet är inriktat på särskilda mål som rör arbete och karriär bör man ha kunskap om den kompetens och de kunskaper, färdigheter och kvalifikationer som krävs. "Lära att lära" innebär alltid att man är medveten om sina bästa inlärningsstrategier, starka och svaga sidor när det gäller färdigheter och kvalifikationer samt att man kan söka fram de utbildningsmöjligheter och den vägledning och/eller det stöd som finns att tillgå.

Färdigheter på detta område innebär att man först förvärvar grundläggande färdigheter som läs- och skrivkunighet, matematiska färdigheter och IKT-färdigheter som krävs för vidare lärande. Med dessa färdigheter som grund kan man sedan få tillgång till, förvärva, bearbeta och ta till sig nya kunskaper och färdigheter. Det kräver att man kan hantera sina inlärnings-, karriär- och arbetsmönster på ett effektivt sätt och i synnerhet att man visar uthållighet när det gäller lärande, klarar av att koncentrera sig längre stunder och kan göra en kritisk bedömning av lärandets syften och mål. Man bör kunna anslå tid till självständig inläring och visa god självdisciplin och även kunna samarbeta inom inlärningsprocessen, utnyttja de fördelar som en heterogen grupp ger och dela med sig av inlärningsresultatet. Man bör kunna organisera sitt eget lärande, utvärdera sitt eget arbete och söka rådgivning, information och stöd om så behövs.

En positiv attityd inbegriper motivation och självförtroende när det gäller att ägna sig åt lärande genom hela livet och uppnå goda resultat. En attityd inriktad på problemlösning stöder både själva lärandeprocessen och individens förmåga att hantera problem och förändringar. I en positiv attityd ingår också viljan att bygga vidare på befintliga kunskaper och tidigare livserfarenheter för att hitta möjligheter att lära och tillämpa lärande i en rad olika situationer.

6. **Social och medborgerlig kompetens**

Definition:

Denna kompetens omfattar personlig, interpersonell och interkulturell kompetens, och inbegriper alla beteendeformer som hjälper individen att delta i samhällslivet och arbetslivet på ett effektivt och konstruktivt sätt – särskilt med tanke på att samhället i allt större utsträckning präglas av mångfald – och vid behov lösa konflikter. Medborgerlig kompetens ger individen möjlighet att delta fullt ut i samhällslivet med goda kunskaper om samhällseliga och politiska begrepp och strukturer och ett engagemang för aktivt och demokratiskt deltagande.

Väsentliga kunskaper, färdigheter och attityder för denna kompetens

- A. Social kompetens har ett samband med personlig och social välfärd, vilket kräver kunskaper om hur människor kan uppnå optimal fysisk och mental hälsa, även som en resurs för den egna familjen och den närmiljö i samhället de lever i, och kunskap om hur en sund livsstil kan bidra till detta. För att kunna samarbeta med andra och delta i samhällslivet krävs att man förstår de sociala koderna och är medveten om vilka beteenden som är acceptabla i olika grupper och miljöer (t.ex. på arbetet). Det är lika viktigt att man är medveten om grundläggande begrepp som rör individen, grupper, arbetsorganisationer, jämställdhet och icke-diskriminering, samhälle och kultur. Det är viktigt att förstå multikulturella och socioekonomiska aspekter av det europeiska samhället och hur nationella kulturella identiteter samverkar med den europeiska identiteten.

Kärnan av denna kompetens är förmågan att kommunicera på ett konstruktivt sätt i olika miljöer, att visa tolerans, att uttrycka och förstå olika åsikter, att förhandla med förmåga att skapa förtroende och att känna empati. Man bör också kunna hantera stress och frustration och kunna uttrycka detta på ett konstruktivt sätt samt skilja mellan den privata och den yrkesrelaterade sfären.

Kompetensen grundar sig på en attityd som består i samverkan, integritet och förmågan att göra sig gällande. Man bör såväl ha intresse för socioekonomisk utveckling och interkulturell kommunikation som uppskatta värdemångfald och respektera andra samt vara beredd att både övervinna fördomar och kompromissa.

- B. Medborgerlig kompetens är baserad på kunskap om begreppen demokrati, rättvisa, jämlikhet, medborgarskap och medborgerliga rättigheter samt medvetenhet om hur de kommer till uttryck i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och internationella deklARATIONER och hur de tillämpas av olika institutioner på lokal, regional, nationell, europeisk och internationell nivå. Hit hör också kunskap om aktuella händelser och viktiga händelser och utvecklingstrender i det egna landets historia, i Europas historia och i världshistorien. Dessutom bör en medvetenhet om de sociala och politiska rörelsernas syften, värderingar och politik utvecklas. Kunskap om den europeiska integrationen och om EU:s strukturer, huvudmål och värden är också väsentlig, liksom medvetenhet om mångfald och kulturella identiteter i Europa.

Färdigheter när det gäller medborgerlig kompetens innefattar förmågan att på ett effektivt sätt samverka med andra på det offentliga planet, visa solidaritet och ett intresse för att lösa problem på det lokala planet och i samhället i stort. Det krävs kritiskt och kreativt tänkande och ett konstruktivt deltagande i aktiviteter på lokal nivå och beslutsfattande på alla nivåer – från lokal till nationell och europeisk nivå, särskilt genom deltagande i val.

Fullständig respekt för mänskliga rättigheter, inbegripet jämställdhet, som en grundval för demokrati, kunskaper om och förståelse för skillnaderna mellan värdesystemen bland olika religiösa och etniska grupper lägger grunden för en positiv attityd. Detta innebär att man visar både samhörighet med sitt samhälle, sitt land, EU och Europa i allmänhet och med världen samt beredvillighet att delta i demokratiskt beslutsfattande på alla nivåer. Det innebär också att man skall visa ansvarskänsla och även förståelse och respekt för de gemensamma värden som är nödvändiga för att säkerställa sammanhållningen inom gemenskapen, såsom respekten för demokratiska principer. Konstruktivt deltagande innefattar också medborgerlig verksamhet, stöd till mångfald i samhället, social sammanhållning och en hållbar utveckling samt en vilja att respektera andras värderingar och integritet.

7. Initiativförmåga och företaganda

Definition:

Initiativförmåga och företaganda är individens förmåga att omvandla idéer till handling. Det innebär kreativitet, innovation och risktagande och förmågan att planera och leda projekt för att uppnå de mål som ställts upp. Detta är ett stöd för de enskilda, inte bara i vardagslivet (både hemma och ute i samhället), utan också i arbetslivet och gör arbetstagarna både mer medvetna om det sammanhang de verkar i och mer benägna att utnyttja de möjligheter som står till buds. Det är också en grund för mer specialinriktade färdigheter och kunskaper som behövs av dem som etablerar eller bidrar till social eller kommersiell verksamhet, och bör omfatta medvetenhet om etiska värderingar och främja goda styrelseformer.

Väsentliga kunskaper, färdigheter och attityder för denna kompetens

Nödvändig kunskap innefattar förmågan att identifiera tillgängliga möjligheter för privat, yrkesmässig och/eller affärsmässig verksamhet, inbegripet övergripande kunskaper om de sammanhang i vilka människor lever och verkar, t.ex. att i stora drag känna till hur ekonomin fungerar och vara medveten om de möjligheter och utmaningar som en arbetsgivare eller organisation står inför. Man bör också ha kännedom om företagets etiska ansvar och hur de kan agera positivt för t.ex. rättvis handel eller socialt företagande.

Färdigheter på detta område innefattar aktiv projektledning (t.ex. förmåga att planera, organisera och leda arbetet, ledarskap och delegering, analyser, kommunikation, rapportering, utvärdering och dokumentering), effektiv representation och förhandling samt förmågan att arbeta både självständigt och i grupp. Det är viktigt att kunna fastställa sina egna starka och svaga sidor och att, om lämpligt, bedöma och ta risker.

En attityd präglad av företaganda kännetecknas av initiativtagande, aktivt engagemang, oberoende och innovation både i privatlivet och i samhällslivet och på arbetet. Det krävs också motivation och beslutsamhet för att uppnå de mål som fastställts, oavsett om det gäller personliga mål eller syften som man strävar efter att uppnå tillsammans med andra, exempelvis på arbetsplatsen.

8. **Kulturell medvetenhet och kulturella uttrycksformer**

Definition:

En god uppfattning om betydelsen av kreativa uttryck när det gäller idéer, erfarenheter och känslor i olika medier, inbegripet musik, scenkonsterna, litteratur och de visuella konsterna.

Väsentliga kunskaper, färdigheter och attityder för denna kompetens

Kunskaper på kulturområdet innefattar medvetenhet om det lokala, nationella och europeiska kulturarvet, och dess plats i världen. Hit hör grundläggande kunskaper om centrala verk i kulturhistorien, inbegripet samtida populärkultur. Det är viktigt att förstå den kulturella och språkliga mångfalden i Europa (och i andra regioner i världen) och behovet av att bevara denna mångfald samt att förstå estetiska aspekters betydelse i vardagslivet.

Kulturella färdigheter avser både förståelse och uttryck: att uppskatta och njuta av konstnärliga verk och föreställningar samt att skapa egna konstnärliga uttryck genom en rad olika medier allt efter den inneboende förmågan. Bland färdigheterna ingår också förmågan att relatera de egna åsikterna i fråga om kreativitet och kreativa uttryck till andras åsikter och att identifiera och utnyttja sociala ekonomiska möjligheter inom kulturell verksamhet. Kulturella uttrycksformer är avgörande för utveckling av kreativa färdigheter, som kan komma till bruk en rad sammanhang i arbetslivet.

En solid förståelse av den egna kulturen och en känsla av identitet kan vara grunden för en öppen attityd inför och respekt för mångfalden av kulturella uttrycksformer. En positiv attityd sträcker sig också till kreativitet och viljan att odla sin estetiska förmåga genom konstnärliga uttryck och deltagande i kulturlivet.
